

986

986

Børnernes Synd

Films-Skuespil
i 3 Akter - 60 Afdel.

Optaget af: **Nordisk
Films Comp.**

Isenesat af:

Holger-Madsen

Den mandlige hovedrolle udføres med frem-
ragende Kunst af **Charles Wilken.**

Han skaber her en glimpende Skikkelse, som
man husker og omfatter med varm Sympati!!

Pamphlet 23 Marts 1917.

HOVEDPERSONERNE:

Anders Vejmand	Hr Charles Wilken.
Grethe, hans Kone	Fru Marie Dinesen.
Franz, deres Søn.....	Hr. Hugo Bruun.
Lensgreve Lindorff.....	Hr. Philip Bech.
Lydia, hans Datter.....	Fru Gudrun Bruun.
Mary, Stuepige	Frk. Ingeborg Spangsfeldt.

AFDELINGERNE:

1. Anders Vejmands Hjem.	32. „Din dumme Dreng; du er nok forelsket i Komtessen!“
2. Den syge Søn.	33. Aftalen om Stævnemødet i Møllen.
3. Doktorens glimrende Raad.	34. Hovmesterens Advarsel.
4. „300 Kr. Det tjener jeg jo ikke paa et helt Aar!“	35. Brevet fra Falkenberg.
5. Anders ved sin daglige Dont.	36. Den gamle Mølle.
6. „Skal du ikke til Hestemarked?“	37. „Pas paa, at du ikke kommer for nær til Hjulet.“
7. Lensgreve Lindorffs Hest.	38. Et halvt Aar senere.
8. For Barnets Skyld.	39. Holjægermesterens Søn paa Besøg.
9. Hestemarkedet.	40. Den smukke Komtesse som Fristerinde.
10. Forvalteren genkender Hesten.	41. I Drivhuset
11. Anholdt.	42. Naturen gaar over Optugtelsen.
12. En rar Trøst for Grethe.	43. „Franz har været saa ækel imod mig!“
13. Forvalteren aflægger Beretning for Lensgreven.	44. Brevet fra Mary.
14. Stakkels Grethe bønfalder Lensgreven om Naade.	45. Hovmesteren angiver de to unge for Lensgreven.
15. Hos Dommeren.	46. Hos gamle Anders Vejmand.
16. En beklagelig Misforstaaelse.	47. „Den Slyngel har ogsaa haft sine Garn ude efter min Datter.“
17. „Det var kedeligt, at du ikke fik Hesten solgt!“	48. I Møllen.
18. Næste Dag paa Grevens Slot.	49. Det sidste Stævnemøde.
19. „Den Dukke maa du have.“	50. Anders Vejmands store Beslutning!
20. Laanet paa de 300 Kr.	51. „Hvor er Franz?“
21. Anders Vejmands Tak.	52. Træt og søvnig.
22. Nogle Aar efter.	53. Møllen skal sættes i Gang.
23. I Skoven ved haardt Arbejde.	54. „Vil du give mig en Haandsrækning, Anders?“
24. Franz duer ikke til Arbejdet.	55. Da Møllevingerne gik rundt.
25. Naadigherrens gentile Tilbud.	56. Angstskriget.
26. Den følgende Dag paa Slottet.	57. Et frygteligt Syn!
27. Anders Vejmand betaler det sidste Afdrag.	58. Døden forsoner.
28. Franz ansættes som Tjener paa Slottet.	59. Forsynets Vilje.
29. Stuepigen Mary er forelsket i Franz.	60. Ende.
30. „Du er nok forfængelig!“	
31. Minder om Dukken.	

Børnenes Synd.

I Anders Vejmands fattige Stuer holder Sygdommen til, og Lægen er kommen for at se til Anders og Grethes lille Søn Franz. Det er ikke noget glædeligt Budskab, Lægen meddeler som Resultat af sin Undersøgelse: den eneste Redning for den lille Fyr er, at han anbringes paa et Sanatorium, men et saadant Sanatorieophold vil koste sine 300 Kroner. Anders Vejmand ryster paa Hovedet. 300 Kroner? Saa mange Penge tjener han jo ikke paa et helt Aar. — Mismodig vandrer han ud til sit Arbejde ved Stensværmen. Medens han sidder her, kommer en Karl trækkende forbi med nogle Heste. „Skal du ikke til Hestemarked?“ spørger han. En Idé slaar ved denne Bemærkning ned i Anders Vejmands Bevidsthed, og uden at gøre sig de Følger, han paadrager sig, klart, omsætter han straks Tanke i Handling. Paa den nærliggende Mark græsser en Hest. Han løsner dens Tøjr og trækker afsted med den ind til Markedet. Men paa Markedet møder han Forvalteren paa Lensgreve Lindorffs Gods. Forvalteren gen-

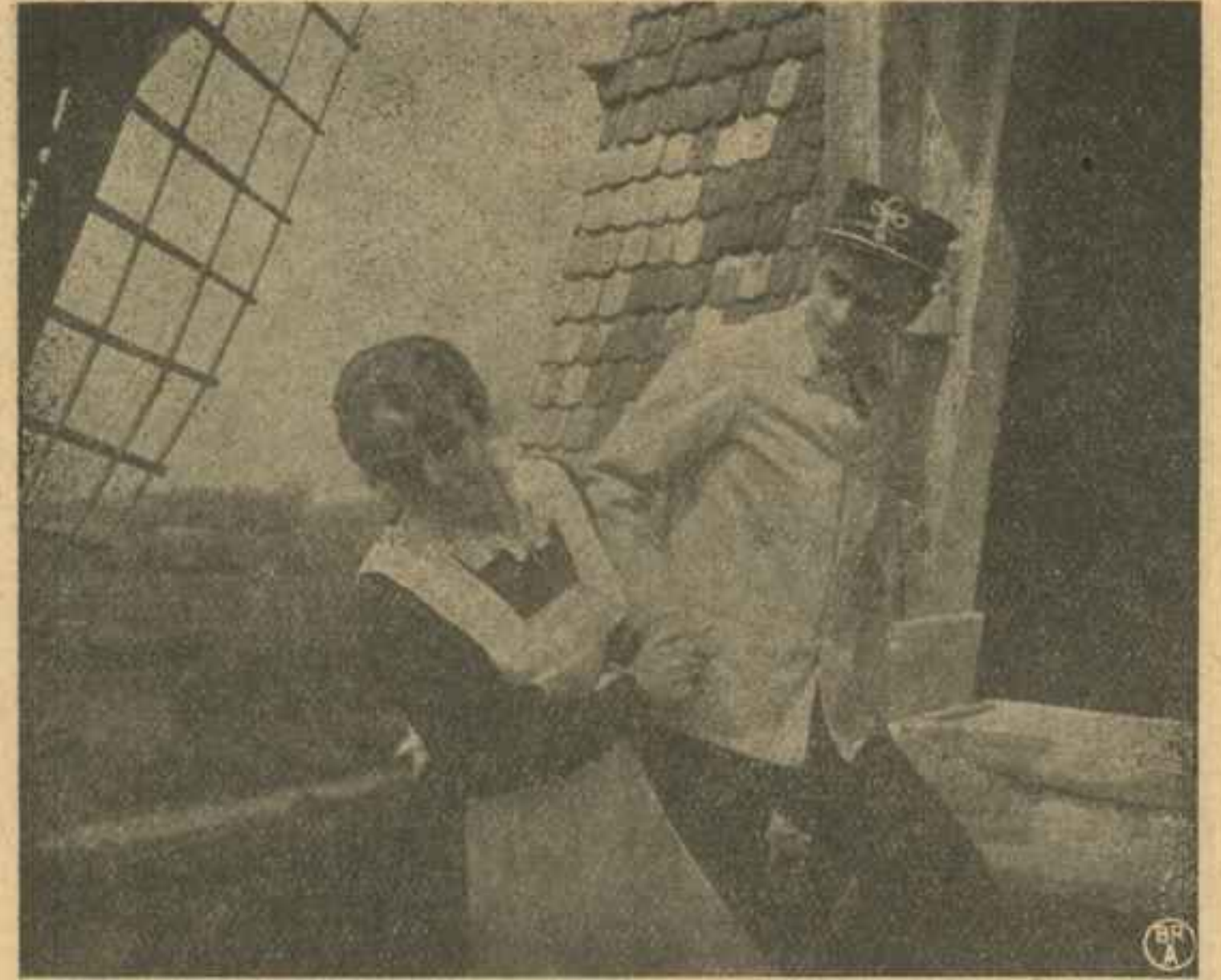
En afvekslende Række Billeder, en Handling, der spænder over et rigt Stof, og en upaaklagelig Udførelse bidrager til at gøre denne Film til en af dem, man ser med Udbytte!

kender Hesten som tilhørende Lensgreven og foranlediger Anders Vejmand anholdt.

Imidlertid venter Grethe forgæves sin Mand hjem. Tilfældig erfarer hun, hvad der er overgaaet ham. I sin Raadvildhed opsøger hun Lensgreven, der er kendt for sit gode Hjerte, og forklarer ham, at alene Sorgen over Drengets Sygdom maa have forvirret Anders' Begreber saaledes, at han for at skaffe Penge til Sanatorieopholdet har fundet paa den fortvivlede Udvej at stjæle Hesten. Lensgreven forbarmer sig over den ulykkelige Kone og lader Anders slippe for Straf — ja mere end det: laaner ham de 300 Kroner til Sanatorieopholdet med Tilladelse til at tilbagebetale Pengene, som det passer ham. Taknemmelig herover sværger Anders — med sin Hustru og sit Barn som Vidner — at han vil være rede til ethvert nok saa stort Offer, naar Vorherre en Gang vil forunde ham Lejlighed til at vise Gengæld.

En lang Række Aar hengaar. Anders og Grethes Søn, Franz, kommer sig af sin Sygdom, men han er og bliver en Svækling. Forældrene kappes om at yde ham den omhyggeligste Pleje, og senere, da han vokser til,

forkæler de ham og befrier ham efter bedste Evne for Livets Byrder.

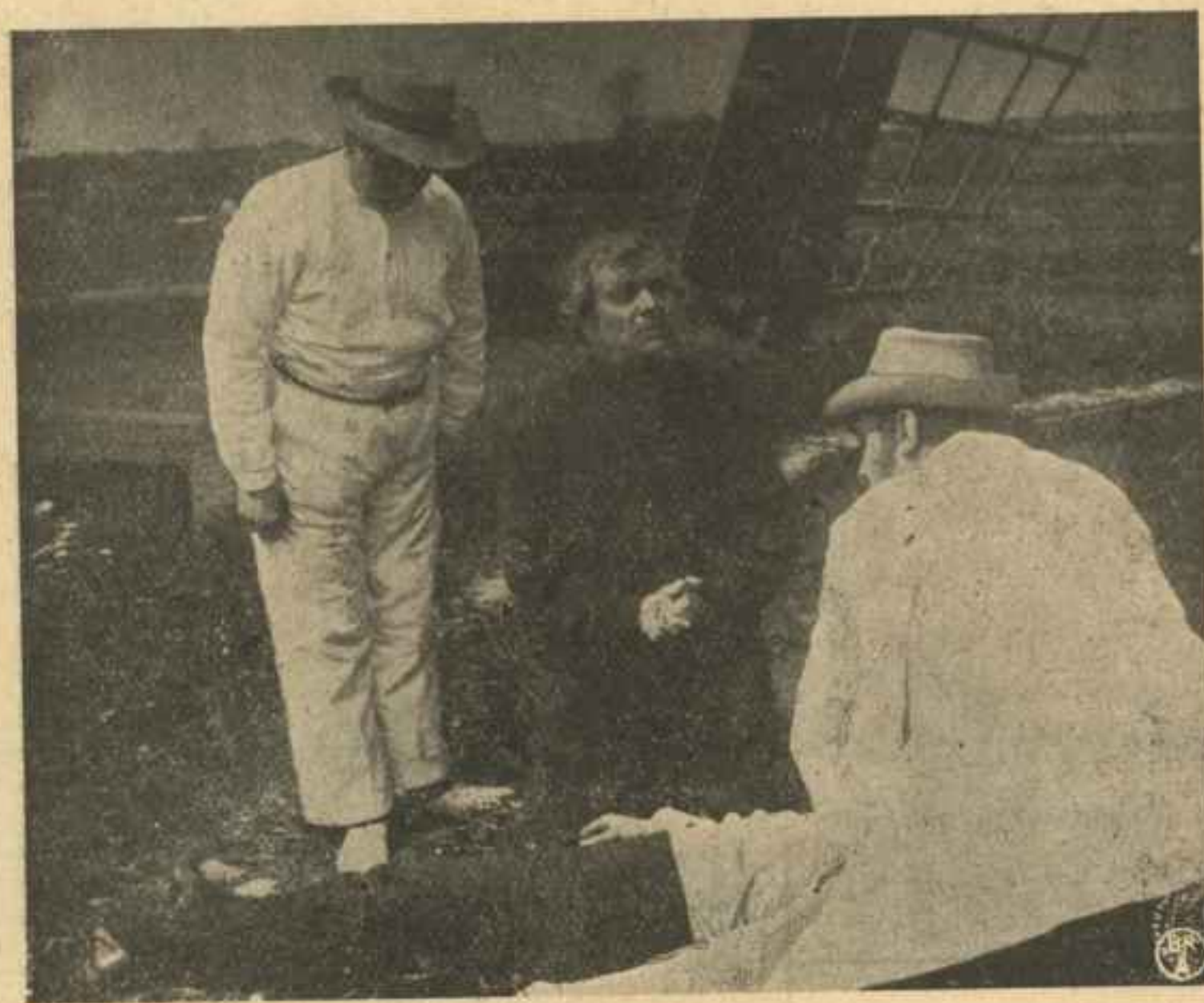
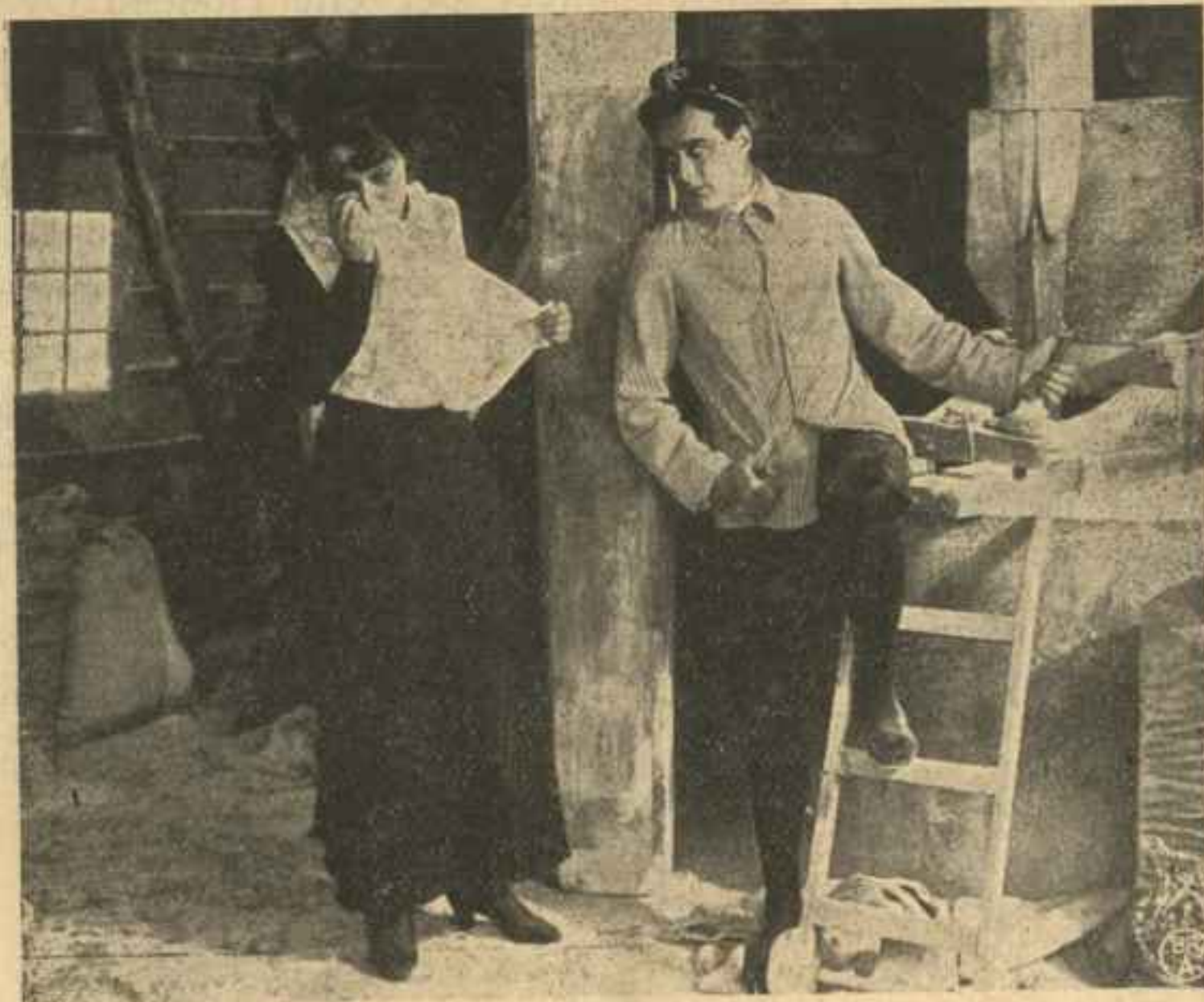
En Dag kommer Lensgreven og hans unge Datter Lydia ridende gennem Skoven, hvor de møder Anders Vejmand, som staar i Færd med at hugge Ved, medens Franz ligger i Græsset ved Siden af og ser til. Overfor Lensgreven undskylder Anders Sønnens Drivveri med, at Franz jo aldrig har været stærk. Han duer ikke til haardt Arbejde. Lensgreve Lindorff fatter Medlidenhed med Fyren og beder ham og Faderen næste Dag komme op paa Slottet. Han vil da se at finde et Arbejde til ham, som han kan taale.

Resultatet af Lensgrevens Omsorg bliver dette, at Franz faar Ansættelse som Tjener paa Slottet, hvor han oplever Dage, som tiltaler hans blødagtige Væsen. Han forelsker sig i den smukke og kokette Stuepige, Mary, der til Gengæld synes godt om den unge, blege Fyr med de fine Manerer. I Hemmelighed mødes de ofte i det indre af den gamle Mølle.

Længe varer det dog ikke, før Franz begynder at blive træt af den smukke Mary, samtidig med at han kaster

sine Øjne paa Komtesse Lydia. Han misforstaar den Venlighed, den hjertensgode lille Komtesse viser ham, den fattige Fyr, og en Dag tager hans Følelser Magten fra ham, saaledes at han forgriber sig paa hende og søger at tilvinge sig et Kys. Harmfuld og fortvivlet fortæller hun Faderen, hvad der er sket, og Lensgreven giver øjeblikkelig Ordre til at hente Franz. Denne er imidlertid intet Sted at finde, men paa hans Værelse finder man et sammenkrøllet Brev, indeholdende følgende Linier: „Kære Franz! Kom op til Møllen, jeg maa absolut tale med dig. Hvad jeg længe har frygtet, har jeg nu faaet Vished for — — vi maa gifte os. — Mary.“ — — Dette Brev bliver bragt til Lensgreven, som oprøres over den Maade, hvorpaa Franz, hvem han har vist saa megen Godhed, nu gengælder hans Venlighed. Han begiver sig til Anders Vejmand og fortæller ham, hvad der er hændt, idet han samtidig foreholder ham det Løfte, han aflagde for mange Aar siden. „Vis nu, at du vil staa ved dit Ord!“ siger han. Og gamle Anders Vejmand, hvem Sorgen over Sønnens Slyngelagtighed er gaaet dybt til Hjerter, lover at holde Ord. Og han holder virkelig Ord!

Uden Tøven, som en Mand, der efter moden Overvejelse har taget en afgørende Beslutning, gaar han op til Møllen. Her staar Møllejeren netop i Begreb med at vende Møllen, og han beder Anders give en Haandsrækning med. Gamle Anders drager Vejret dybt, inden han nikker ja. Han har nylig set Mary forlade Møllen, rimeligvis er Sønnen altsaa alene tilbage. Det synes saaledes, som om Skæbnen har taget Bestemmelse for Anders. Møllen drejes efter Vinden, Vingene sætter sig i Bevægelse — da høres et hjerteskrærende Skrig fra Møllens Indre. Ejeren iler til — og finder Franz frygtelig lemlæstet.

Med tunge Skridt vandrer Anders Vejmand hjem til sin Hustru. Han vilde have holdt sit Ord, men Forsynet kom ham i Forkøbet og satte sin Vilje igennem. Og saaledes var det vel ogsaa det bedste!

A/S „FOTORAMA“ ejer
 Filmen, saavel som dens
 Plakat- og Program-
 løst o. a. lign. Materie-
 ale, med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der bli-
 ve nedlagt Forbud og
 Erstatningskrav gjort
 gældende mod Vedkom-
 mende. 1933